

Jak jsou na tom naše „Hejného děti“?

Musím se s vámi podělit o informaci, kterou jsem netrpělivě očekávala. Jak děti, které byly od prvního ročníku vyučované Hejného metodou, zvládnou přechod na druhý stupeň? Hned na začátek je třeba uvést, že „moje“ děti šly z páté třídy s prospěchem v rozmezí 1-3 z matematiky i českého jazyka, tedy s prospěchem velmi dobrým. Minulý čtvrtek byly třídní schůzky na škole, kam třináct našich dětí přestoupilo, a vzdělávají se v jedné třídě. Na společné třídní schůzce je třídní paní učitelka chválila. Všichni učitelé si je oblíbili. Jsou prý skvělý kolektiv. Prospěchově jsou ze všech šestek nejlepší, přičemž mají na škole tři třídy šestého ročníku.

Byla jsem dojatá, nadšená a na děti nesmírně pyšná. Přesto mi to nedalo a šla jsem se na „svoje“ děti zeptat paní učitelky, která vyučuje matematiku. Paní učitelka mi řekla, že děti jsou skvělé. Vše zvládají. Když se jim něco nepovede, tak mají zájem o opravu. Jsou pomalejší v numerickém počítání, ale to se prý srovná. Mají krásnou úpravu v sešitě. S panem ředitelem se shodli, že málokterý šesták zvládá převody jednotek tak, jako oni. Pan ředitel má totiž děti na fyziku. Jsou jejich nejlepší šestka.

Netvrdím, že přestup je pro děti snadný. Určitě je to pro každé dítě velký stres a zásah do jeho života. Tento přechod si ale zažijí všechny děti. I děti ze stejné školy prospěchově klesnou, když přechází na druhý stupeň. Zavádí se nové předměty, učivo je náročnější a děti se musí pravidelně a systematicky připravovat. Toho neuchráníme žádné dítě.

Takže na závěr děkuji svým dětem za skvělou reklamu a svým bývalým rodičům za výbornou spolupráci. Držím palečky, ať se prvním „Hejného dětem“ v životě daří. Snad se mi podařilo alespoň trochu přispět k tomu, abychom z nich, společně s rodiči, vychovali slušné lidi.

„Děkuji, dětičky moje, tolikrát jste mě potěšily a tolikrát jsem na vás mohla být hrdá. Vydržte být pořád takoví! Jste prostě úžasní. Nikdy si nenechte namluvit nic jiného!“

Mgr. Ludmila Hrušková

